

Det foreslås, at de regler, der gælder for underretning om fredningsnævnets kendelser, også skal finde anvendelse ved underretning om overfredningsnævnets kendelser.

Underretning og tinglysning kan efter anmodning af overfredningsnævnet foretages af vedkommende fredningsnævn.

Til § 32.

Gældende lovs § 21.

Betænkning s. 356-57.

Efter den nugældende § 21 skal overfredningsnævnets kendelser, såfremt erstatningsudgiften for det offentlige udgør mere end 10.000 kr. sendes til ministeren, der afgør om bevillingen skal søges. I overensstemmelse med kommissionens forslag har man fundet det forsvarligt at indskrænke forelæggelsen for ministeren og bevillingsmyndighederne til større og mere betydningsfulde sager. Det foreslås derfor, at kun sager, der medfører udgift for det offentlige på over 100.000 kr. til betaling af erstatning, skal fremsendes af overfredningsnævnet til ministeren.

I tilfælde, hvor ikke alle erstatningskrav afgøres forligsmæssigt, må overfredningsnævnets kendelse afvente taksationskommissionens afgørelse med hensyn til de øvrige erstatnings spørgsmål. Da det ofte kunne forekomme urimeligt, at udbetaling af de erstatninger, hvorom der var enighed, skulle afvente kendelsens afsigelse, indførte man for nogle år siden med tilslutning af finansudvalget og de kommunale organisationer en ordning, hvorefter der — når indholdet og omfanget af fredningen var fastlagt — med tilslutning af finansudvalget og de pågældende kommunalbestyrelser kunne ske en forskudsvis udbetaling af disse erstatninger. Denne ordning har virket tilfredsstillende. Det vil dog være en forenkling, såfremt en afgørelse om udbetaling af forskud — ligesom tilfældet er, når der foreligger en kendelse — umiddelbart bliver bindende for de kommunale myndigheder, når statens andel er bevilget. For at klargøre dette, har man foreslået stk. 1 ændret, således at det omfatter både kendelser og beslutninger.

Afgørende for, om forelæggelsen for ministeren skal ske, vil det være, om den samlede udgift i forbindelse med den pågældende fredningssag skønnes at overstige 100.000 kr. Undladelsen af en forelæggelse f. eks. ved forskuderstatninger på under 100.000 kr. vil således ikke kunne finde sted, hvis den samlede erstatningsudgift efter overfredningsnævnets skøn vil komme til at overstige dette beløb.

Til § 33.

Gældende lovs § 17.

Bestemmelsen, der omhandler byrdefordelingen mellem stat og kommune, svarer i det væsentlige til gældende ret. Man har ikke ment på nuværende tidspunkt at burde foreslå en ændring af denne fordeling. Om udeladelsen af købstæderne og flækkerne i de sønderjyske landsdele henvises til bemærkningerne til forslaget § 5. 3. revisionsdepartement har rejst spørgsmålet om, hvorvidt kommunerne har krav på erstatning ved fredning af kommunale arealer. Fremgangsmåden med hensyn hertil varierer en del fra sag til sag afhængig af de nærmere omstændigheder, herunder arten og intensiteten af den kommunale interesse i sagen. Hvor en fredningssag omfatter statsarealer, ydes der ikke fredningserstatning og som følge heraf heller ikke kommunale bidrag.

Forslaget afviger dog på 2 punkter fra den gældende bestemmelse. Efter lovens § 17, stk. 1, sidste punktum afgør indenrigsministeren i tilfælde, hvor den fredede ejendom ligger dels i en købstad m. v. og dels i en amtsrådsreds eller i flere amtsrådsredse, hvorledes den del af erstatningen, der ikke skal betales af staten, skal fordeles mellem de implicerede kommuner. Af praktiske grunde foreslås, at afgørelsen fremtidig træffes af fredningsnævn eller overfredningsnævn.

Efter lovens § 17, stk. 2, kræver en beslutning om, at staten skal betale endtil $\frac{9}{10}$ af erstatningen, enstemmighed i overfredningsnævnet. Efter forslaget skal en sådan beslutning fremtidig kunne træffes, såfremt 5 af nævnets medlemmer stemmer herfor.

Til § 34.

Gældende lovs § 18.

Betænkning s. 357.

Bestemmelserne i *stk. 1 og 2* svarer til § 18, stk. 1, i den gældende lov, idet det dog er klargjort, at der kan gøres undtagelser fra fredningskendelser, og at en fredningsservitut kan ophæves helt eller delvis, uden at der foreligger andragende fra ejeren eller en i ejendommen berettiget herom.

Bestemmelsen i *stk. 3* er ny. Det fastslås, at afgørelser om undtagelse fra og ophævelse af fredningskendelser skal ske ved kendelse.

I *stk. 4* præciseres, efter hvilke regler disse sager skal behandles. Det foreslås, at der, forinden afgørelse træffes, alene skal forhandles med dem, der i henhold til kendelsen er påtaleberettigede. Bestemmelsen udelukker dog ikke, at der også indkaldes andre, som måtte være særlig interesseret i afgørelsen. Derimod har man fundet det rigtigst,